

Skuffende lønnsoppgjør

Rune Frøyland

visepresident i Psykologforeningen med ansvar for lønns- og arbeidsmarkedspolitik

Den lokale delen av lønnsoppgjøret i helseforetakene er ferdig. Det har vært en prosess som har strukket seg langt i tid og som har utfordret både humør og frustrasjonsterskler hos tillitsvalgte. Atskillige arbeidstimer har gått med. Vi retter takk til tillitsvalgtapparatet for den store innsatsen.

Det er ikke tillitsvalgtes skyld at oppgjøret samlet sett må betegnes som skuffende.

Helseforetakene skal være selvstendige forhandlingsarenaer som skal ha som mål å løse lokale lønnsproblemer. Slik vi ser det, har foretakene ikke vært nok opptatt av å sikre lønnsforhold som rekrutterer psykologer og som bidrar til å beholde spesialister i det offentlige tjenestetilbudet.

Utfordringene har vært mange og store for de hovedtillitsvalgte i forhandlingsprosessen. Vi har vært svært opptatt av å få løst lønnsproblemer og å tenke fremover. Helseforetakene har derimot i stor grad tenkt historie, og brukt mye tid på bokholderi og beregninger av hva psykologer har hatt av lønnsvekst fra 2002 og frem til i dag. Foretakene sier at det har vært en høy gjennomsnittlig lønnsvekst, og de har brukt dette som argument for lav lønnsøkningen per 1. januar 2005. Vi vet at økt gjennomsnittslønn skyldes at psykologer går over i ledende stillinger, eller i funksjoner som krever mer kompetanse. Dette skal de naturligvis ha betalt for uten at det skal gå ut over andre! Vi vet også at foretakene må gå høyt i lønn for å rekruttere nye psykologer. Dette drar opp gjennomsnittslønn.

Vi er sterkt bekymret for at oppgjøret i år ikke har i seg nok penger til å belønne tilfredsstillende de som har vært stabile i samme stillinger i foretakene over noen år, samt til å heve lave minimumslønner tilstrekkelig. Her ligger også den største skuffelsen vår: Vi ønsker ikke at det skal bli slik at stabilitet ikke lønner seg. Tvert imot er stabilitet det beste for foretakenes kompetanse og pasientbehandling. Foretakene har ikke brukt sjansen som de hadde i år til å rette opp forholdene: De psykologene som har hatt de laveste lønnsnivåene vil fortsatt oppleve at nyansatte får betydelig høyere lønn. Dermed drar foretakene kun med seg skjevheten videre fremover.

Lokalt har Psykologforeningen etter harde forhandlinger akseptert arbeidsgivers siste lønnstilbud på de fleste av foretakene. Vi står igjen med fire foretak som har forhandlingsbrudd knyttet til økonomi, og som bringes inn til den sentrale sluttrunden og eventuelt til meklingsinstitusjonen. Isolert sett kunne det vært grunnlag for flere brudd enn de fire og en større konflikt. Dette ville innebære en betydelig meklingsjobb og en mulig psykologstreik som resultat. I våre helhetsvurderinger er også en posisjonering i forhold til neste forhandlingsrunde. Vi skal nå bruke tid på å evaluere og planlegge fremover.

Gledelig i all skuffelsen er rapporter om gode dialoger i foretakene i universitetsbyene. En del større foretak har sett at de må gjøre noe for å rekruttere og å beholde kompetanse. La oss sørge for at denne fornuften når andre foretak i neste forhandlingsrunde!